

4th SUNDAY IN ORDINARY TIME – YEAR A

Zep 2,3 & 3,12-13; 1 Cor 1,26-31; Mt 5,1-12

4 වන සාමාන්‍ය කාලයේ ඉරිදා – වර්ෂ A

සෙප්තියා 2,3 & 3,12-13; 1 කොරින්ති 1,26-31;

මත්තේව් 5,1-12

ආශීර්වාද වචන (Beatitudes) අපගේ හදවත් නැවත
ගොඩනඟා, දෙවියන්ගේ සාමය, කරුණාව සහ
ධර්මිෂ්ඨතාවයේ ලකුණු බවට අපව පත් කරයි.

හැඳින්වීම (INTRODUCTION)

එක් දිනක් සංචාරකයෙක් ගොඩනැගිලි කටයුතු
සිදු වෙමින් තිබූ ස්ථානයක නතර වී වයස්ගත ගල්
කම්කරුවෙකුගෙන් මෙසේ අසයි.

“ඔබ මොනවාද ගොඩනඟන්නේ?”

ඔහු ඉහළ බලනවත් නැතිව මෙසේ පිළිතුරු දෙයි.

“මට කිසිදා හමුව නොවන මිනිසුන්ට දිනක

ආරක්ෂාව ලැබෙන ස්ථානයක් මම හැඩගස්වමින්
සිටිනවා.”

ඒ මොහොතේ සංචාරකයා තේරුම් ගත්තේ, මේ
මනුෂ්‍යයා ගල් පමණක් නැබුවේ නැති බවයි.

ඔහු තමන් ඉක්මවා යන, දිගු කලක් පවතින
දෙයක් ගොඩනඟමින් සිටියේය.

අපගේ ජීවිතත් එසේමයි.

දිනෙන් දින, තීරණයෙන් තීරණයට,

අපගේ හදවත් වාසය කරන අභ්‍යන්තර නිවස අපි
ගොඩනඟමු.

කී දිනවල අපි හොඳින් ගොඩනඟමු.

තවත් දිනවල ඉක්මන් වෙමින්, කොණ කපමින්
ගොඩනඟමු.

එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ තම අසීමිත ඉවසීමෙන්
නිරන්තරයෙන්ම අපට සැලැස්මක් (blueprint)
දෙයි— අර්ථවත්, සතුටුදායක ජීවිතයක්
ගොඩනඟන මාර්ගයක්.

අද ශුද්ධ වූ සුඛාරංචිය තුළින්
යේසුස් වහන්සේ එම සැලැස්ම අපට දෙයි:
ආශීර්වාද වචන.

පූර්ණ වූ ජීවිතයක් පිළිබඳ යේසුස් වහන්සේගේ
අපේක්ෂාව අපුරු, අපව අභියෝග කරන
දැක්මකි.

ඒවා පොරොන්දු පමණක් නොවේ.

ඒවා ආරාධනාය.

මෘදු ලෙස ජීවත්වීමට,
මිලක් ගෙවන්නට සිදු වුවද නිවැරදි දේ සෙවීමට,
තුමාල ලැබූ ස්ථානවලට කරුණාව රැගෙන යාමට,
නිහනමානී හදවතින් දෙවියන් වහන්සේට විශ්වාස
කිරීමට.

අපගේ මේ යාවිඤ්ඤාමය උත්සවය ආරම්භ කරමින්,
අප තුළ නැවත ගොඩනඟන්න අවශ්‍ය දේවල්
ස්පර්ශ කිරීමට
ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

එවිට අපගේ දිනෙන් දින ගොඩනඟන නිවස
දෘඪ, සුන්දර,
ඔහුගේ ආශීර්වාදයෙන් පිරුණු එකක් වේවා.

දේශනාව (HOMILY)

පූර්ණ ජීවිතයක මිනුම්දණ්ඩ - දෙවියන්ගේ
සුභාශිංසන

එක් වරක් වසර ගණනාවක් විශ්වාසවන්තව
සේවය කළ වයස්ගත වඩුවෙක් සිටියේය.
දිනක් ඔහුගේ හිමිකරු, “අවසාන වශයෙන් තවත්
එක ගෙයක් ගොඩනඟන්න” යයි ඉල්ලා සිටියේය.
වඩුවා එකඟ විය. නමුත් ඔහුගේ හදවත එයට
නොතිබුණි.

ඔහු ලාභ ද්‍රව්‍ය භාවිතා කළා,
කාර්යය ඉක්මන් කළා,
සෑම තැනකම කොණ කපා දැමුවා.

ගෙය නිමවූ විට, හිමිකරු යතුරු ඔහුට දෙමින්
මෙසේ කීවේය.

“මේ ගෙය ඔබ ඔබටම ගොඩනඟනු එකක්.
මෙය මගේ ස්තූතිය.”

වඩුවා වචන නැතිව සිටියේය.
තමාගේම අඩුකම් සහිත කාර්යය
දැන් ඔහුගේම නිවස විය.

ජීවිතය කියන්නේ අපි ගොඩනඟන ගෙයයි.
ආශීර්වාද වචන යේසුස් වහන්සේ අපට දෙන්නේ
අපගේ ජීවිතය—අපගේ අභ්‍යන්තර ගෙය—
දෘඩ, සුන්දර, පූර්ණ වූ එකක් වීමටයි.

ආශීර්වාද වචන කියන්නේ
පූර්ණ ජීවිතයකට යේසුස් වහන්සේ දෙන
මිනුම්දණ්ඩයි.
එසේ ජීවත්වන්නන්ට දෙවියන් වහන්සේ දෙන
“සුභාශිංසන” ය.

අපි දැන් ඒවා කිහිපයක් කෙටියෙන් බලමු.
එක් එක් ආශීර්වාදය සමඟ කුඩා කතාවක් ඇත.

1. “සියුම් වූවෝ ආශීර්වාද ලබති” – අහිංසාවෙහි බලය

වර්ෂ කිහිපයකට පෙර, විශ්වවිද්‍යාල ගුරුවරයෙක්
තම පන්ති කාමරයට ඇතුළු වූ විට
ශිෂ්‍යයන් දෙදෙනෙක් දැඩි ලෙස වාද කරමින් සිටිනු
දැකීය.
එක් අයෙක් ආක්‍රමණශීලීව සටන් කිරීමට සූදානම්
විය.

තවත් අයෙක් සන්සුන්ව මෙසේ කීය.
“මම ඔබට නැවත අපහාස කරන්නේ නැහැ.
ඔබ දැන් එසේ හැඟෙන්නේ නැතිව තිබුණත්,
ඔබ මගේ මිතුරායි.”

ඒ සන්සුන් බව ගැටුම නතර කළා.
කෝපයෙන් සිටි ගිණියා ඇඬෙමින් මෙසේ කීය.
“අද මට සටන් නොකරන කෙනෙක් අවශ්‍ය වුණා.”

සියුම්භාවය දුර්වලකමක් නොවේ.
එය පාලනය කරන ලද ශක්තියයි.
ගාර්ථික පීඩනයට පමණක් නොව,
වචනවල පීඩනයටත් එරෙහිව සිටින ධෛර්යයයි.

ගාන්ධිගේ අහිංසක අරගලය තුළ,
මාර්ටින් ලූතර් කිං ජුනියර් තුළ,
1989 වසරේ සාමකාමී යාච්ඤා චලන තුළ
අපි එය ලෝක මට්ටමින් දකිමු.

සියුම් වුවෝ ලෝකය උරුම කරගන්නේ
ඒ ලෝකය වෙනස් කරන නිසාය.

සියුම් වුවෝ ආශීර්වාද ලබති.
අහිංසක වුවෝ ආශීර්වාද ලබති.

අනෙක් අය නිරායුධ කරන හදවත් ඇතිවුවෝ
ආශීර්වාද ලබති.

2. “ධර්මිෂ්ඨතාවයට කුසගිනි හා පිපාස ඇතිවුවෝ” – දෙවියන්ගේ මාර්ගය සඳහා ඇති ආශාව

වරක් ව්‍යාපාරිකයෙක්
සාප්පු ගණන් කවුන්ටරයේ ඉදිරියෙන් සිටි
දුප්පත් මවකගේ ආහාර මිල ගෙවීය.
ඇයට ඒවා ගන්නට නොහැකි විය.

ඇය මෙසේ ඇසුවාය.
“ඔබ මට උදව් කරන්නේ ඇයි?”

ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ මෙසේය.
“මම නිවැරදි දේ කරන ලෝකයක ජීවත්වන්න
කැමතියි.
ඒ නිසා මම ඒක මගෙන්ම ආරම්භ කරනවා.”

ඒ කුඩා ක්‍රියාවෙන්

යේදුස් වහන්සේ අදහස් කරන්නේ මෙයයි:

තමන්ට පමණක් නොව,

මුළු ලෝකය සඳහාම නිවැරදි දේ ගැන

ගැඹුරු ආශාවක් තිබීම.

බයිබලීය ධර්මිෂ්ඨතාව කියන්නේ

නීතිය පමණක් නොවේ.

එය දෙවියන් වහන්සේ සමඟ නිවැරදි

සබඳතාවයයි.

ඒ නිසා අනෙක් අය සමඟද නිවැරදි සබඳතාවයයි.

යේදුස් වහන්සේ පොරොන්දු වෙයි:

“ඔබ දෙවියන්ගේ ධර්මිෂ්ඨතාවට කුසගිනි නම්,

ඔබ තෘප්තිමත් කරනු ලැබේ.”

“සමහර වෙලාවට” නොවේ.

“දිනක” නොවේ.

ඔබ තෘප්තිමත් වන්නෙහිය.

3. “කරුණාවන්තයෝ ආශීර්වාද ලබති” – මෘදු හදවතක බලය

තරුණ හෙදියක් වරක් මෙසේ පැවසුවාය.

නිතර කැගසමින් පැමිණිලි කරන

වයස්ගත රෝගියෙකු ඇය රැකබලා ගන්නාය.

අනෙක් හෙදියෝ ඔහු වළක්වා ගත්තෝය.

ඇය කීවේ මෙසේය.

“ඔහු තනිවෙලා ඉන්න කෙනෙක් කියලා මට

හිතෙනවා.”

දිනක් ඔහු හීනව මෙසේ කීය.

“මාව අත්හැරලා නොගත්තට ස්තූතියි.”

ඔහුගේ හදවත මෘදු විය.

ඇගේ හදවතත් මෘදු විය.

කරුණාව දෙදෙනාම වෙනස් කළා.

කරුණාව කියන්නේ මෙයයි:

• මිනිසුන්ට ඔවුන් ලැබිය යුතු පරිදි පමණක් මම

හැසිරෙන්නේ නැහැ.

• දෙවියන් වහන්සේ මට දෙන දේ මමත් දෙමි:
ඉවසීම, උණුසුම, අවබෝධය.

යේසුස් වහන්සේ කියන විට,
“ඔවුන් කරුණාව ලබන්නෝය,”
ඔහු කියන්නේ මෙයයි:

“දෙවියන්ගේ හදවත අනෙක් අයට දෙන්න.
දෙවියන් වහන්සේ තම හදවත ඔබට දෙනු ඇත.”

කරුණාව කියන්නේ
දෙවියන්ගේ රාජ්‍යයේ මෘදු මුදලයි.

**4. “හදවතෙන් පිරිසිදු වුවෝ ආශීර්වාද ලබති” –
නව ඇස්වලින් දෙවියන් දකිනවා**

කුඩා දියණියක් වරක් තම ආච්චිගෙන් මෙසේ
ඇසුවාය.

“ඔබ දෙවියන් වහන්සේව දකින්නේ කොහොමද?”

ආච්චි පිළිතුරු දුන්නේ මෙසේය.

“ඔබගේ හදවත නිහතමානීව නිශ්ශබ්ද වූ විට,
ඔබට ඔහු සෑම තැනකම දකින්න පුළුවන්.”

දියණිය ටිකක් තතර වී මෙසේ කීය.

“අද උදෑසන සූර්ය උදාව තුළ මම ඔහුව දැක්කා
වගේ.”

හදවතින් පිරිසිදු වීම කියන්නේ
දෝෂ රහිත වීම නොවේ.

එය බෙදුණු නොවන හදවතක් තිබීමයි.

යේසුස් වහන්සේට පමණක් ඉඩ දෙන හදවතක්.

පිරිසිදු හදවතක් ලෝකය වෙනස් ලෙස දකියි.

• අනෙක් අය අහම්බයක් දකින තැන, එය
දෙවියන්ගේ සැලැස්ම දකියි.

• අනෙක් අය ස්වභාවය දකින තැන, එය
නිර්මාතෘවහන්සේ දකියි.

• අනෙක් අය විපත දකින තැන, එය දෙවියන්ගේ
සහවුණු සම්පත්වය දකියි.

ගාන්ත-එක්සුපෙරි මෙසේ ලියා ඇත.

“සැබවින්ම පැහැදිලිව දැකිය හැක්කේ හදවතෙන් පමණි.”

හදවතින් පිරිසිදු වූවෝ

මෙම ලෝකය තුළම දෙවියන් වහන්සේ දැකීමට ආරම්භ කරති.

5. “ආත්මයෙන් දුෂ්පත් වූවෝ ආශීර්වාද ලබති” – හිස් අත් සමඟ දෙවියන් ඉදිරියට සිටීම

සම්පත් ඇති කාන්තාවක් වරක්

මදුර් තෙරෙසා මුණගැසී මෙසේ කීය.

“මට දුෂ්පත් අයට උදව් කරන්න කැමතියි.

මට ඔබට මොනවා දෙන්න පුළුවන්ද?”

මදුර් තෙරෙසා පිළිතුරු දුන්නේ මෙසේය.

“ඔබගේ අත්.”

ඇය ගැටළුවෙන් බැලුවාය.

“ඔව්,” මදුර් තෙරෙසා සිතාසෙමින් කීය.

“සේවය කිරීමට ඒවා භාවිතා කරන්න.

මුදලින් ගන්න බැරි දානයක් ඒක.”

ආත්මයෙන් දුෂ්පත් වීම කියන්නේ මෙයයි:

“මම සම්පූර්ණයෙන්ම දෙවියන් වහන්සේ මත රඳා සිටිමි.

සෑම දෙයක්ම දානයකි.”

එය දරුවෙකුගේ විශ්වාසයයි:

“පියාණෙනි,

සෑම දෙයකදීම මට ඔබ අවශ්‍යයි.”

හිස් අත්—ස්තූතිමත් අත්—

දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියේ තබන අය

ඔහු පුරවන්නට හැකි අයයි.

යේසුස් වහන්සේ කියයි:

“ස්වර්ග රාජ්‍යය ඔවුන්ගේය.”

“ලැබෙනු ඇත” නොවේ—

දැන්ම ඔවුන්ගේය.

ඔවුන් දැනටමත් දෙවියන්ගේ ලෝකය තුළ ජීවත් වෙති.

6. “ගෝක වන අය ආශීර්වාද ලබති” – දුක්ඛය නොසලකා හැරිය නොහැකි හදවත්

තරුණ ගුරුවරියක්

තම ශිෂ්‍යයෙකු නිතර බඩගිනිව,

කලබලව පාසලට එන බව දුටුවාය.

ඇය ඒක නොසලකා හැරියේ නැහැ.

ඇය ඉක්මනින් පාසලට පැමිණ

ඔහුට උදෑසන ආහාරයක් දී

පන්ති ආරම්භයට පෙර

විවේක ගන්න ආරක්ෂිත ස්ථානයක් සලසා දුන්නාය.

සහකාර ගුරුවරු කීවේ මෙසේය.

“ඔයා වැඩියෙන් භාර ගන්නවා.”

ඇය පිළිතුරු දුන්නේ මෙසේය.

“මට මේක බලලා නොබලා ඉන්න බැහැ.”

යේසුස් වහන්සේ ගෝකය කියන විට අදහස් කරන්නේ මෙයයි:

දුක පමණක් නොව,

දුක්ඛය නොසලකා හැරිය නොහැකි කරුණාව.

එවන් අය සැනසීම ලබති—

වචනවලින් පමණක් නොව,

දෙවියන්ගේ ක්‍රියාවෙන්,

දෙවියන්ගේ ශක්තියෙන්,

දෙවියන්ගේ මැදිහත්වීමෙන්.

මරියා – පූර්ණ උදාහරණය

ඔබ ආශීර්වාද වචන

මරියාගේ *Magnificat* ගීතිකාව සමඟ සසඳන්නේ නම්,

දෙකම එකිනෙකා ප්‍රතිබිම්බ කරන බව ඔබට පෙනේ.

මරියා:

- ආත්මයෙන් දුප්පත්ය—“ඔහු තම දාසියගේ නමැත්තුව දැක ඇත.”
- හදවතින් පිරිසිදුය—“ඔබගේ වචනය අනුව මට සිදුවේවා.”
- කරුණාවන්තය—කරුණාවේ මුහුණ වූ යේසුස් වහන්සේ ලෝකයට ගෙන එයි.
- ධර්මිෂ්ඨතාවයට කුසගිනිව සිටින්නීය—“ඔහු නිවයන් උසස් කරයි.”
- සියුම්ය—ඇය බලහත්කාර නොකරයි; පිරිනමයි.
- ගෝක වන අය අතරය—ලෝකය වෙනුවෙන් ක්‍රිස්තුස් සමඟ දුක් විඳින්නීය.

ඒ නිසාම ඇය කියයි:

“සියලු පරම්පරාවන් මාව ආශීර්වාදිතයයි කියා හඳුන්වනු ඇත.”

දෙවියන්ගේ සුභාශිංසන සම්පූර්ණයෙන්ම ඇය මත පවතී.

යේසුස් වහන්සේගේ නව ලෝක සිහිනය

ආශීර්වාද වචන යනු
යේසුස් වහන්සේගේ සිහිනයයි—
දෙවියන්ගේ සිහිනයයි—
නව ලෝකයක් සඳහා.

මුලින් ඒවා යථාර්ථයෙන් දුර බව පෙනේ.
නමුත් ඒවා විස්තර කරන්නේ
දෙවියන් තුළ සම්පූර්ණයෙන් ජීවත් වන
පූර්ණ මනුෂ්‍යයායි.

මෙලෙස ජීවත්වීම
අපහසුතා, විවේචන,
සමහර විට දුක්ඛයන් ගෙන එයි.
නමුත් ඒ සමඟ

නිදහස, සතුට, අභ්‍යන්තර ශක්තියත් ලැබේ—
ලෝකයට දිය නොහැකි ශක්තිය.

අපි ආශීර්වාද වචන ජීවත්වන විට,
අපූර්ණ වුවද,
නව ලෝකයක් අප තුළ වර්ධනය වෙයි,
ඊට පසු අප වටාද.

ඔලිව් ගස වව්පු මනුෂ්‍යයා

මැදපෙරදිග පැරණි කතාවක් මෙසේ කියයි.
මනුෂ්‍යයෙක් ඔලිව් ගසක් වවමින් සිටියේය.

ගමන්කරු සිනාසෙමින් මෙසේ කීය.

“ඔලිව් ගසක් වවන්නේ ඇයි?

ඔබ ජීවත් වෙලා එහි පල කන්න තරම් කාලයක්
නොසිටින්නෙයි!”

මනුෂ්‍යයා සිනාසෙමින් මෙසේ පිළිතුරු දුන්නේය.

“මට කන්න පුළුවන් වෙන්න

අනෙක් අය මට පෙර ගස් වවලා තියෙනවා.

දැන් මගේ වාරය

මට පසු එන අය වෙනුවෙන් වවන්න.”

එයයි ආශීර්වාද වචනවල ආත්මය.

අපි ඒවා ජීවත්වන්නේ

අප වෙනුවෙන් පමණක් නොව,

යේසුස් වහන්සේ සිහින දකින ලෝකය

ගොඩනඟන්න උදව් කිරීමටයි—

කරුණාව, හදවතින් පිරීසිදුභාවය,

නිහතමානීභාවය, ධර්මිෂ්ඨතාව සහ සාමය

මුල් බිම ගන්නා ලෝකයක්.

මෙම ජීවිත මාර්ගය ඔබ තෝරාගන්නා විට,

ඔබ ආශීර්වාද ලබන්නෙහිය—

එය දෙවියන්ගේම සුභාශිංසනයයි.

ආමේන්.